

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A szanatóriumi árakat egyre kevesebben tudják megfizetni*

Forrás: *Szórni újság*

Bn

(Hely)

1924. 7.

(Idő)

(Köt. v. füz.) ((

Osztályozás

Tárgy

614.447

Hely

Idő

"1924"

Személy

A szanatóriumi árakat egyre kevesebben tudják megfizetni.

Miért olyan drágák a szanatóriumok? — Milliókat kérnek egyes operateurök a műtétekért. — Alig van betegük a szanatóriumoknak. — A középosztálynak le kell mondania a specialistákról. Kik fekszenek a klinikák különszobáiban?

— Saját tudósítónktól. —

A közönség körében egyre több panasz merül fel a drága és maholnap megfizethetetlen szanatóriumok ellen, amelyek kezelési és ellátási díjai egy-egy beteg számáján milliós, sőt sok milliós tételeket jelentenek, úgy hogy nemsokára nem akad majd még a vagyonos osztályok körében sem olyan beteg, aki egykönnyen arra határozna el magát, hogy baja ellen a drága szanatóriumokban keressen orvoslást. Vannak szanatóriumok, ahol a különszoba díja egyedül minden ellátás és orvosi kezelés felszámítása nélkül több százezer koronát tesz ki. Ehhez a tételhez járulnak azután az ellátás díja, amelyet, — miután betegkosztról van szó, diétákról, különleges konyháról, — szintén a lehetőséghez képest felszámolnak a szanatóriumok, azután a kezelőorvos honoráriuma, külön az operációt igénylő esetekben a műtét magas, sokszor milliós tiszteletdíja, az ápolónők járandóságai, fürdők, télen a fűtés, stb., amelyek együttvéve azt eredményezik, hogy

még a milliókkal bőven rendelkező beteg is egészségesen, de sokszor vagyoniilag lefőrtlen kerül ki egy hosszabb betegség után az ilyen szanatóriumokból.

Vannak természetesen kivételes esetek és az igazság érdekében meg kell jegyeznünk, hogy van Budapesten néhány, bár igen kevés, de a köztudatban előkelőnek nevezett szanatórium, ahol figyelemmel vannak nemcsak a beteg anyagi viszonyaira a díjak megállapításánál, hanem arra is, hogy az ellátási költségeket, az orvosi, műtéti tiszteletdíjakat általában mérsékelt összegekben állapítsák meg és ezeknek olcsóbb volta mit sem von le a kezelés értékéből. Nem drága például a Pajor-szanatórium, ahol ma napi 180—350 ezer korona (20—25 aranykorona) között mozog az ellátási díj, amelyben a szoba árán kívül az étkezés is bennfoglaltatik s a betegnek ez összegén kívül csupán az esetleges műtétet és az ezzel járó orvosi kezelést kell megfizetnie és természetesen az elmaradhatatlan borraivalókat, amelyekre minden szanatórium személyzete még az esetleges titulum ellenére is igényt tart.

Budapesten sajnos, nagyon kevés a köz-kórház és csak a legutóbb is a főváros megszüntette például a Zita-kórházat, amely a háboru alatt és azután is egyike volt legnagyobb köz-kórházainknak. A fővárosi kórházak állandóan telve vannak betegekkel és tudjuk, micsoda harcokat kell vívniok sokszor a mi derék mentőinknek, amíg egy beteget valamely kórházban el tudnak helyezni. Ezzel szemben túlságosan sok a drága szanatórium, amelyek azonban éppen magas áraik miatt hozzáférhetetlenek a gyógyulást keresők nagy száma részére. Ezeket a viszonyokat nagyon jól ismerik a szanatóriumok is, amelyeknek egy része éppen

ezt a helyzetet használja ki és fizettet sokat azzal a beteggel, aki valamely köz-kórházban már nem tudott helyet kapni.

Budapesten nemcsak a vagyonosok, hanem a középosztály is egyenesen rá van szorulva elegendő köz-kórház hiján a szanatóriumokra olyan esetekben amikor a betegség természete gondos, állandó orvosi ellenőrzést és nyugalmat kíván. A szanatóriumoknak tehát figyelemmel kellene lenniök ezekre a viszonyokra és az árak főlcsökkentése helyett éppen ellenkezőleg azoknak mérséklésére kellene törekedniök, hogy a kevésbé vagyonos középosztály tagjai részére is hozzáférhetővé tegyék a szanatóriumok igénybevételét. E tekintetben dicséretreméltó lépést tett máris a Pajor-szanatórium, amely szeptembertől kezdve az első emeleti betegszobák árait leszállítva, ezekben

köz-kórházi díjakon rendszeresíti a kezelést és csak olyan összeget fog számítani, amilyeneket a tanács a köz-kórházak számára szokott időről-időre megállapítani.

Egy fecske azonban nem csinál nyarat és tény az, hogy a szanatóriumok legnagyobb része ma nemcsak drága, hanem üres is. Alig van egy-két betegük, akiket azután dédelgetnek ugyan, de ez a dédelgetés nagyon sok pénzébe kerül a betegnek, akinek betegsége érthetőleg nem tart rövid ideig az ilyen helyeken.